

Kain en Abel

tekst : Bert Broes
muziek : Paul Heyninck

de boer ploegt z'n akkers, de visser vangt vis,
alsof er sinds Kaïn niks veranderd is
en boven hun hoofden in de stratosfeer,
onhoorbaar een vliegtuig, dan verdwijnt het alweer.

't Paradijs is verloren, de bomen zijn uitgebloeid
en over de heuvels klinkt klagend de klacht
van Abel tot Kaïn : wat heb ik misdaan?

De druiven, het koren, de bomen, het graan
waarover nog altijd seizoenen gaan
maar diep in spelonken, donder en vuur,
een vreedzame test voor het laatste uur.

't Paradijs is verloren, de bronnen zijn al verdroogd
en over de bergen klinkt klagend de klacht
van Abel tot Kaïn : wat heb ik misdaan?

Een man en een vrouw omhelzen elkaar,
het is van de oorsprong het oude gebaar
maar het kind dat later geboren wordt,
heeft nu al bescherming en vrede tekort.

't Paradijs is verloren, de sterren zijn al verbleekt
en over de huizen klinkt klagend de klacht
van Abel tot Kaïn : wat heb ik misdaan?

Nog altijd valt regen over het land,
nog altijd een zon die de aarde verbrandt
maar straks worden andere wolken actief,
de mens heeft in hollen en bunkers weer lief

't Paradijs is verloren, de bloemen zijn al verdord
en over de heuvels klinkt klagend de klacht
van Abel tot Kaïn : wat heb ik misdaan?

